

## РЕШЕНИЕ

№ 93

гр.Перник, 29.06.2011 г.

### В И М Е Т О   Н А   Н А Р О Д А

**Административен съд – Перник**, в публично заседание на втори юни две хиляди и единадесета година, в състав:

**СЪДИЯ:** Емилия Иванова

при секретаря А.М.\*\*\*, като разгледа докладваното от съдията административно дело **№ 189/2011** г. по описа на съда, за да се произнесе взе в предвид следното:

**Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във връзка с чл.215 от ЗУТ.**

Образувано е по жалба на **М.Д.С.,\*\*\*** срещу заповед №ДК-02-ЮЗР-76 от 17.03.2011 г. на Началник РДНСК–Югозападен район, с която е наредено да бъде премахнат незаконен строеж, представляващ „Басейн” находящ се в урегулиран поземлен имот /УПИ/III-111, по плана на с.Ковачевци, общ.Ковачевци. Предвидено е и принудително премахване на незаконния строеж след влизане в сила на обжалвания административен акт и при липса на доброволно изпълнение.

По подробно изложени при обжалването и в съдебното заседание доводи се иска отмяна на заповедта, като според изложеното в жалбата нареждането за премахване на басейна е „прекомерно”. Твърди се, че не е налице нарушение на чл.147, ал.1, т.8 от ЗУТ.

**Ответникът по жалбата Началник РДНСК Югозападен район**, чрез процесуален представител изразява становище за неоснователност на жалбата и по изложените в съдебно заседание съображения твърди, че при издаването на административният акт са спазени всички законови разпоредби и установени процедурни правила. Иска се жалбата да бъде отхвърлена, а заповедта потвърдена като правилна и законосъобразна.

Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

**Административен съд-Перник**, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт от фактическа и правна страна намира следното:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 215, ал. 4, изр. 1 от ЗУТ от активно легитимирано лице, имащо правен интерес да атакува процесната заповед като неин адресат, срещу надлежна страна по смисъла на чл. 215, ал. 4, изр. 2 от ЗУТ. От друга страна, обжалва се подлежащ на съдебно оспорване индивидуален административен акт.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК задължава съда да обсъди не само основанията, посочени от оспорващия, а въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспореният административен акт на всички основания по чл. 146 от АПК.

Контролът за законосъобразност на първо място се отнася до процесуалните

предпоставки за издаването на заповедта и едва след това се преценява наличието на предпоставките визирани в чл.225 ал.1 във връзка с чл.222, ал.1, т.10 от ЗУТ на което правно основание е издадена заповедта т.е. дали е налице безспорно установен незаконен строеж подлежащ на събаряне.

Съгласно чл. 222, ал. 1 от ЗУТ, контролът по строителството се осъществява от Началника на ДНСК или упълномощено от него лице. Част от този контрол по т.10 на цитирания текст от ЗУТ е издаването на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях. От приложената по делото заповед №РД-13-446/01.11.2010 г. на Началника на ДНСК, е видно че на началниците на регионални структури са предоставени правомощия свързани с предотвратяване на незаконното строителство, в това число и издаване заповеди за премахването му. При условията на делегиране на правомощия, Началникът на РДНСК Югозападен район, е издал в рамките на предоставената му компетентност оспорваната заповед, имаща за предмет премахване на незаконен строеж. Той е компетентен административен орган, оправомощен по надлежния ред.

Заповед № ДК-02-ЮЗР-76 от 17.03.2011 г., на Началника на РДНСК ЮЗР, е издадена след изпълнение на процедурата по чл. 225, ал. 3 от ЗУТ. На 29.12.2010 г., е осъществена проверка на място, от служители на РДНСК ЮЗР сектор Перник и са съставени констативни актове № 15 и № 16, в които е обективизирано и онагледено фактическото положение на процесния строеж. Описани са техническите му параметри. Установено е, че в проверения имот има извършено строителство в нарушение на чл.148, ал.1 от ЗУТ.

Жалбоподателката не е присъствала при извършването на проверката и констативните актове са ѝ връчени след нейното приключване с писмо с обратна разписка. Срещу тях в законовия срок е постъпило възражение вх.№К-30/11-00-092/21.01.2011 г., с приложени писмени доказателства. Контролните органи не са възприели възражението, като са посочили, че не е представено разрешение за строеж.

Жалбоподателката е собственик на УПИ III-111 по плана на с.Ковачевци, общ.Ковачевци. Собствеността се установява от нотариален акт за продажба на недвижим имот №82, том II, рег.№908, дело №82/30.09.2002 г.

При тези установени факти и обстоятелства обосновано и при правилно прилагане на материалния закон Началника на РДНСК ЮЗР, е издал процесната заповед за премахване на незаконното строителство, която е законосъобразна, след като се касае за незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ (изграден без нужните строителни книжа: одобрен проект и разрешение за строеж).

При издаването на заповедта са спазени процесуално-правните и материалноправните разпоредби, като тя е издадена от компетентен орган при съобразяване с целта на закона. Съставен е констативен акт, жалбоподателката е имала възможност да подаде възражение и е подала такова. Възражението не е уважено, тъй като не са приложени доказателства, с които да бъде опровергана констатацията на административния орган за наличието на незаконно строителство.

Настоящият съдебен състав намира, че оспореният индивидуален административен акт е материално законосъобразен, предвид изграждането на басейна без разрешение за строеж и одобрен проект, което го характеризира като незаконен строеж по смисъла на чл. 225, ал. 2, т. 2 от ЗУТ.

Противно на твърденията в жалбата, за изграждането на басейн е необходимо строително разрешение и проект, които не са представени от собственика на имота. Басейна е строеж по смисъла на § 5, т. 38 от ДР на ЗУТ и за последния се изисква разрешение за строеж по силата на чл. 148, ал. 1 от ЗУТ. Разпоредбата на чл. 137, ал. 3 от ЗУТ съдържа изискване строежите да се изпълняват в съответствие с предвижданията на подробния устройствен план и одобрени инвестиционни проекти при условията и по реда на закона, а съгласно чл. 148, ал. 2 от ЗУТ строежи могат да се

извършват само ако са разрешени по реда на закона. Безспорно е, че в случая строителството е извършено без издадено разрешение за строеж по чл. 148, ал. 2 от ЗУТ от главния архитект на общината. Приложеното по делото разрешение за строеж № 1/06.02.2003 г., касае само еднофамилна жилищна сграда и никъде в него не е посочено, че в имота ще се изгражда и басейн. Басейнът като самостоятелен обект подлежи на разрешителен режим и за него следва да има издадено разрешение за строеж.

Предвид горното, съдът намира издадената заповед за премахване на незаконния строеж от Началника на РДНСК ЮЗР, за правилна и законосъобразна, поради което жалбата срещу нея следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

В тежест на жалбоподателя се поставят и 150 лева разноски - юрисконсултско възнаграждение в полза на ответника по жалбата.

Предвид изложеното, **Административен съд Перник**

### **Р Е Ш И :**

**ОТХВЪРЛЯ** като неоснователна жалбата на **М.Д.С.,\*\*\***, срещу Заповед № ДК-02-ЮЗР-76 от 17.03.2011 г. на Началника на РДНСК ЮЗР.

**ОСЪЖДА М.Д.С.,\*\*\***, да заплати на РДНСК - Югозападен район сумата 150 лева деловодни разноски.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

**СЪДИЯ: /п/**